

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobců: **a) Mgr. P.T., LL.M., b) Mgr. M. T.,** zastoupený Mgr. Petrem Timurou, LL.M., advokátem se sídlem Plzeňská 3350/18, Praha 5, **c) V. Z.,** zastoupená JUDr. Lenkou Faltýnovou, advokátkou se sídlem náměstí Míru 143, Domažlice, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,** se sídlem Škroupova 18, Plzeň, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Lesy České republiky, s. p.,** se sídlem Přemyslova 1106/19, Hradec Králové, o žalobách žalobců a), b) a c) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2019, č. j. PK-ŽP/4185/19, v řízení o kasačních stížnostech žalobců a) a b) proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 15. 9. 2022, č. j. 57 A 121/2019-177, o návrhu žalobců a) a b) na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeném rozhodnutí zamítl odvolání žalobců a), b) a c) proti rozhodnutí Městského úřadu Domažlice, odboru životního prostředí (dále jen „městský úřad“) ze dne 22. 1. 2019, č. j. MeDO-3788/2019-Kitz-DS, a toto rozhodnutí potvrdil. Žalobci a) a b) jsou vlastníci biologického septiku – vodního díla. Část tohoto vodního díla je umístěna na pozemku žalobkyně c). Rozhodnutím městského úřadu bylo žalobcům nařízeno odstranit část vodního díla a zbývající části a nádrž septiku vyloučeny z režimu zákona č. 254/2001 Sb., o vodách ve znění do 31. 12. 2017 (dále jen „vodní zákon“) a ponechány v terénu. Dále byly rozhodnutím stanoveny podmínky a povinnosti s tím související. Žalobci se proti tomuto rozhodnutí bránili správní žalobou, kterou Krajský soud v Plzni (dále jen „krajský soud“) zamítl.

[2] Žalobci a), b) (dále jen „stěžovatelé“) podali proti výše označenému rozsudku krajského soudu kasační stížnost, s níž spojili návrh na přiznání odkladného účinku. Podle stěžovatelů by v případě výkonu rozhodnutí žalovaného došlo k neodstranitelnému zásahu do jejich vlastnického práva a tímto zásahem by došlo ke značné a nenapravitelné újmě. V případě nepřiznání odkladného účinku a následného úspěchu v řízení by jim vzniklá újma nešla již žádným způsobem napravit.

[3] Stěžovatelé odkazují na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, podle kterého postačuje v řízení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti předpoklad stěžovatelem tvrzené nenahraditelné újmy. To je podle stěžovatelů splněno, protože z logiky věci je zcela evidentní, že v případě odstranění vodního díla by nenahraditelná újma vznikla.

[4] Stěžovatelé zároveň odkazují na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, podle kterého je vážnou újmou zejména intenzivní zásah do vlastnických práv navrhovatele. V tomto případě se jedná o přesně takovou situaci, protože výkonem rozhodnutí žalovaného by došlo k zásahu do subjektivních (vlastnických) práv stěžovatelů.

[5] Zároveň není přiznání odkladného účinku v rozporu s žádným veřejným zájmem.

[6] Žalovaný v reakci na návrh stěžovatelů sdělil, že napadený rozsudek je pravomocný a v souladu s prvními předpisy. Neshledává tedy závažné důvody k tomu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Uvážení o důvodnosti nechává zcela na soudu.

[7] Žalobkyně c) ani osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřily.

[8] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Soud nejdříve posuzoval možnost vzniku újmy. Odkladný účinek je preventivním nástrojem předběžného charakteru, proto postačuje osvědčit, že vznik újmy hrozí. Není třeba postavit najisto, že újma skutečně vznikne (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76). Taková újma zároveň nesmí být bagatelní, naopak musí být významná. Významná je spíše tehdy, pokud v případě nepřiznání odkladného účinku způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod. (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2012, č. j. 9 As 6/2012-43, a ze dne 21. 2. 2013, č. j. 4 As 8/2013-19).

[10] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku byly v posuzované věci splněny.

[11] Předmětem řízení je přezkum rozsudku krajského soudu, jenž přezkoumával správní rozhodnutí o odstranění stavby. Vzhledem k povaze správního rozhodnutí a dalším okolnostem věci je třeba konstatovat, že výkon napadeného rozsudku a jemu předcházejících správních rozhodnutí, tedy povinnost odstranit stavbu, a to ačkoliv byla ve věci podána kasační stížnost, by pro stěžovatele znamenal závažnou újmu; tu je třeba hodnotit i s ohledem na to, že v případě odstranění stavby by zrušení napadeného

pokračování

rozsudku Nejvyšším správním soudem ani následné opačné rozhodnutí krajského soudu nemohlo zhojit následek spočívající ve faktickém odstranění stavby (obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2014, č. j. 4 As 60/2014-23, a ze dne 3. 1. 2018, č. j. 8 As 262/2017-34).

[12] Výrazný zásah do práv stěžovatelů, který by byl způsoben výkonem či jinými právními následky rozsudku krajského soudu, by podle názoru Nejvyššího správního soudu znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že i co do možného následného zásahu do právní sféry jiných osob a s tím spojené újmy, se jeví jako celkově příznivější řešení, bude-li po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem pozastaven výkon či jiné právní účinky napadeného rozsudku, resp. napadeného rozhodnutí žalovaného. K totožnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud např. již v usnesení ze dne 23. 4. 2014, č. j. 4 As 60/2014-23 a ze dne 3. 1. 2018, č. j. 8 As 262/2017-34, a obdobně postupoval i krajský soud v nyní projednávané věci, neboť usnesením ze dne 19. 7. 2019, č. j. 57 A 121/2019-77, přiznal odkladný účinek žalobě.

[13] Nejvyšší správní soud uzavírá, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, přičemž v návaznosti na výše uvedené lze mít spíše za to, že ve veřejném zájmu je právě naopak přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a s tím spojená ochrana právní jistoty účastníků řízení až do pravomocného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti. Ani žalovaný ostatně nenamítl rozpor s důležitým veřejným zájmem, pouze neshledal závažné důvody pro přiznání odkladného účinku.

[14] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. byly splněny, Nejvyšší správní soud stěžovatelům a) a b) vyhověl a přiznal odkladný účinek kasační stížnosti.

[15] Usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.). Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2022

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu